

tyda på, i vilka vi begynna arbetet. Skall det finska folkets gemensamma hem förödas och ödeläggas för vår oenighets och våra trätors skull? Vi äro kallade hit, ej för att riva ned, utan för att bygga upp. Guds rike förbliver alltid och evinnerligen, ty dess spira är rättfärdighetens spira. Där hatar man orättfärdighet och älskar rättfärdighet.

Hat, trätor och oenighet är orättfärdighet. Om de få utvecklas till nationellt skaplynnne, måste detta lilla folk ohjälpligen gå under. Även mäktiga folk ha gått under för partiträtor och för orättfärdighet i många olika gestalter, som härskade ibland dem.

Men vi få icke, vi vilja icke tro, att ett folk, för vilket Gud, om vi så få uttrycka oss, haft så mycket besvär, kan gå under. Vi tro fastmer; att den uppgift detta vårt folk skall hava bland jordens olika nationer nu först är i sin begynnelse. Vi tro och hoppas, att de olyckor, de lidanden och djupa sår, som drabbat och sargat oss alla, den ene mer, den andre mindre, utgör den tåresådd, som engång skall åtföljas av en skörd i glädje. Härtill behöves mera samförstånd, mera av den förlåtande kärlek, som har överseende med ömse-sidiga fel och brister. Vårt lands rättfärdigaste och bästa invånare, vilka oförtrutet var och en i sitt kall arbeta för vårt unga rikets väl, hava rätt att vänta av oss — sina representanter — att vi i enighet, samförstånd och kärlek uppoffra våra krafter för Finlands väl.

Gud give det! Amen.

Efter den svenskspråkiga altargudstjänsten utförde Suomen Laulu ännu en koral av Bach.

Härefter och sedan Riksföreståndaren, statsministern och ministrarna först avlägsnat sig, begåvo sig Lantdagens talman, vicetalmän och medlemmar i procession till

palatset,

i vars stora sal lantdagsmännen uppställde sig i halvcirkel, varefter presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen samt justitiekanslern inträdde. Sedan även de intagit sina platser, anlände Riksföreståndaren general Mannerheim, företräd av ceremonimästaren, Statsrådets ledamöter två och två samt statsministern, och ledsagad av sviten, bland andra befälhavarna för armén och flottan. Riksföreståndaren tog plats i salens övra ände med statsministern, ministrarna och justitiekanslern på sin högra sida samt sviten på den vänstra.

Protokollet fördes av förvaltningssekreteraren Otto Wannas.

Riksföreståndaren yttrade på finska och svenska:

Ärade representanter!

Tunga hava de offer varit, genom vilka finska folket berett Eder, dess representanter, möjlighet att i ett tidevarv som detta, då blodiga omvälvningar och anarki förintat eller hota att förrinta mäktiga och blomstrande välden, återigen samlas till fredligt uppbyggande arbete.

Eder, ärade representanter, föreligga de mest vittbärande uppgifter och — vi skola icke söka dölja det för oss — även stora svårigheter.

De utrikespolitiska vanskligheter världskriget medfört för vårt folk hava visserligen numera betydligt minskats.

Vi kunna med tillfredsställelse konstatera, att också i de riken, som gått segrande ur den stora världskampen, ett större förtroende för vårt folk vunnit insteg, sedan det visat sig kunna under en svår tid, mitt i en värld av oro och förvirring, hävda sin ställning som självständig stat med en oberoende, nationell politik och bibehålla inre ordning och ett lagbundet samhällsskick, trots det fortsatta hotet av samhällsupplösning i öster.

Om detta ökade förtroende vittnar ej endast den beredvillighet, med vilken västerns makter skridit till avhjälpandet av hunger, nöd och brist i vårt fosterland, utan än mer de faktiska vänskapliga relationer, som dessa makter genom sina representanter inlett med oss. Regeringen hyser den fasta övertygelsen att dessa relationer komma att formellt bekräftas och utvecklas, så fort Finlands folk till fullo bevisat, att stabilitet och lugnt framåtskridande äro de ledstjärnor, det föresatt sig att allt framgent orubbligt följa.

Vårt lands och vårt folks utveckling kräver oundgängligen åvägabringandet av normala ekonomiska förhållanden och ett snabbt återknytande av handelsförbindelserna med utlandet i tidigare utsträckning. Genom utsända kommissioner söker regeringen ernå detta.

Vi sträva till nära och vänskapliga relationer med våra grannfolk i väster och äro därför beredda att lämna garantier för att inga faror härifrån kunna komma att hota dem.

Samtidigt som vi sålunda med all kraft måste arbeta på stärkande och utvecklande av våra förbindelser med alla de stater, med vilka vi redan stå på vänskaplig fot, kunna vi ej med likgiltighet åse de lidanden och förföljelser, för vilka våra utänför Finland boende stamfränder äro utsatta, och deras hårda kamp för sina nationella mål.

Förverkligandet av våra utrikespolitiska syften kräva takt, kloket och en fast samverkan

mellan lantdag och regering, med fosterlandets oberoende och lycka såsom högsta och enda slutmål.

Också den fredliga utvecklingen av våra inre förhållanden ställer stora krav på lantdagens verksamhet. Det förestår Eder att upptaga till behandling frågan om landets blivande regeringsform, och hoppas jag, att lantdagens olika partier skola kunna ena sig om ett förslag, som garanterar Finland en trygg, självständig inre och yttre utveckling.

Låtom oss icke söka uppnå ohållbara slutmål eller under intryck av den sociala orkan, som rasar i världen, låta förleda oss till experiment, vilka, i stället för att koncentrera alla tillgängliga krafter till produktivt arbete, uttömma landets styrka i politiska fejder och göra detsamma till en lekboll för växlande inflytanden, försvarslost mot yttre faror.

Under tider sådana som de vi nu genomleva kan endast en regeringsform, som giver regeringen tillräcklig auktoritet och styrka, garantera statens bestånd och lugna utveckling.

Vid sidan av frågan om regeringsformen står frågan om ett definitivt ordnande av vår arméorganisation, för vilken vid senaste lantdag en legislativ grund blivit lagd.

Denna vår livsfråga måste bli så löst, att landets försvarsväsen, utan att överhövan betunga vårt folks ekonomiska härkraft, dock giver oss möjlighet att med styrka försvara den ansvarsfulla, men hedrande ställning vi innehåva såsom en av västerlandets sista utposter. Också har regeringen redan skridit till åtgärder för utvecklandet av militärlagstiftningen med dessa huvudmål i ögnasikte.

Reglerandet av statshushållningen så, att de för den statliga och samhällsliga verksamheten i riket behöfliga medlen må kunna uppbringas utan att folket och särskilt dess mindre bemedlade lager överhövan betungas, kommer att påkalla lantdagens omsorgsfulla prövning. Genom iakttagande av tillbörlig sparsamhet vid statsmedlens användning och genom att främja den ekonomiska produktionen torde jämvikt åstadkommas i statshushållningen.

Den senast församlade lantdagen har i lagstiftningsväg tagit initiativ till en reform beträffande jordägförhållandena, avseende att av legotagarna göra självständiga ägare till den jord de odla och bebo. Denna viktiga reforms snabbhet och lyckliga genomförande kommer att påkalla lantdagens och regeringens vakna omsorg, samt från samhällets sida villighet till de offer en dylik åtgärd ovillkorligen kräver.

På den sociala lagstiftningens område förestå också stora uppgifter, för vilkas förverkligande regeringen utarbetar särskilda propositioner att till lantdagen snarast överlämnas. Den sedan länge under beredning varande frågan om läroplikt skall nu, som det är att hoppas, kunna bringas till en lycklig lösning.

Vad jag här ovan anfört ådagalägger, att ett stort och ansvarsfullt arbete förestår lantdagen. Give Gud att det måtte lända till lycka för såväl nuvarande som kommande generationer av vårt finska folk.

I det jag hälsar Eder välkomna till detta Edert förestående maktpåliggande värv, förklarar jag 1919 års lagtima lantdag öppnad.

Härefter framträdde Lantdagens talman *Relander*, som gav uttryck åt Lantdagens vördnad i följande ord:

Herr Riksföreståndare!

Under en exceptionellt ödesdiger tidpunkt i mänsklighetens historia går nu församlade Lantdag att fullfölja sin viktiga uppgift. Allvarligt spörjande riktas det finska folkets blickar i denna stund mot dess representanter.

Skall den nya representationen lyckas finna de rätta medlen för utredandet av de stora frågor, vilka nu bida sin lösning? Förmår insikten om lägets allvar bli så levande inom Lantdagens alla grupper, att en sådan ny regeringsform för vårt land fås till stånd, i vars hägn en på verklig och tillika upplyst demokrati byggd politisk utveckling möjliggöres? Skola utvägar öppna sig för skapandet av sådana relationer mellan Finland och utlandet, att landets självständighet blir allmänt erkänd, relationer, vilka skänka oss tillfälle att under fredens värv spänna våra krafter för ordnandet av våra egna förhållanden? Skall en väg utfinnas för samförstånd mellan de olika partierna därhän, att en regering kommer till stånd, vilken stödande sig på folkrepresentationen förmår ordna landets styrelse sålunda, att envar i detta land äger känslan av att leva inom ett fast rättssamhälle? Och slutligen, förmår denna representation genom framsynt lagstiftning på det ekonomiska området möjliggöra ett kraftigt uppsving inom vår folkhushållning?

Inför dessa spörsmål önskade envar medborgare med omtanke för fosterlandets framtid höja framtidens förlåt.

Men svaret uteblir. Framtiden står stum inför oss. Dock, i förlitan på den representation

Finlands folk självt utsett, skall denna tid av spänd förväntan genomlevas.

Folket kan förlita sig på, att varje medlem av denna församling i denna stund besjålas av önskan att tjäna sitt fosterland, att offra allt för dess framtida väl.

Då vi med detta uppsåt möta framtiden, då vi söka höja blicken utöver stundens vanskligheter, söndring och split, står för vårt öga såsom lönen för fast förtröstan och tung möda ett verkligt fritt Finland. Vi skola se, att försynens hand berett även vårt ringa folk ett rum bland lyckliga nationer.

Herr Riksföreståndare! På Lantdagens vägnar anhåller jag att inför Eder få frambära Lantdagens vördnad.

Riksföreståndaren uppläste härefter på finska och svenska förteckning över de propositioner, som Regeringen överlämnar vid öppnande av lagtida lantdagen år 1919, och upptog förteckningen följande propositioner:

N:o 1. Proposition angående lag om överföring av elektrisk energi utom landets gränser.

N:o 2. Proposition angående erläggande av understöd åt vissa anförvanter till värnpliktiga i aktiv tjänst.

N:o 3. Proposition angående ny lag om krigsdomstolar och rättegången därstädes.

N:o 4. Proposition angående förlängning av giltighetstiden för lagen om idkande av valuta-handel.

N:o 5. Proposition rörande lag, varigenom bestämmelserna, angående verkställighet i Finland av domstols i kejsardömet dom i tvistemål, upphävas.

N:o 6. Proposition angående lag om upphävande av 6 mom. 7 § 11 kap. och ändrad lydelse av 1 § 10 kap. Rättegångsbalken.

N:o 7. Proposition om lag angående ändrad lydelse av 18 och 20 §§ i förordningen av den 24 maj 1886 om en postsparbank i Finland.

N:o 8. Proposition angående ändrad lydelse av 31 § i sjölagen av den 9 juni 1873.

N:o 9. Proposition med förslag till lag angående rättighet att idka näring.

N:o 10. Proposition angående ändring av 1 § i förordningen om sjömäns och fartygsbetjäningens olycksfallsförsäkring av den 18 augusti 1917.

N:o 11. Proposition angående ändring av 4 och 12 § uti förordningen den 18 augusti 1917 om arbetares olycksfallsförsäkring.

N:o 12. Proposition angående lag om arbetsförhållandena inom handels-, kontors- och nedlagersrörelserna.

N:o 13. Proposition angående lag om läroplikt och lag rörande kostnaderna för folkskoleväsendet.

Sedan detta skett, återvände Riksföreståndaren till palatsets inre gemak, på samma sätt ledsagad som vid inträdet i salen, varvid jämväl Lantdagens talman och vicetalmän samt ledamöter avlägsnade sig och återvände till lantdagshuset.

Plenum vidtager ånyo

kl. 3 e. m.

Talmanen: Meddelas, att lantdagsmännen Matti Sanfrid Kuittinen, Leonard Typpö, Kusti Arffmann och Antti Lehtikainen för talmannen företett sina behörigen granskade och godkända fullmakter och sålunda äro berättigade att delta i lantdagsarbetet.

Placeringen.

Talmanen: Kanslikommissionen tillkännagiver, att kommissionen, som det enligt 3 § A. O. åligger att uttala sig angående lantdagsmännens platsordning, beslutit föreslå, att representanterna måtte placera sig gruppvis efter partier sålunda, att ytterst till vänster sitta socialdemokraterna, bredvid dem agrarererna, där efter representanterna tillhörande framstegspartiet samt det kristliga arbetarpartiet och bredvid dem samlingspartiet och ytterst till höger det svenska folkpartiets representanter.

Förslaget godkännes.

Namnupprop vid omröstningar och val.

Talmanen: Vidare föreslår kanslikommissionen, att omröstningarna vid plena måtte försiggå sålunda, att vid urnan å vänstra sidan från talmannen rösta socialdemokraterna och representanterna från framstegspartiet, vid urnan på högra sidan alla övriga.

Förslaget godkännes.